

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 15ης Σεπτεμβρίου 1998

Υπόθεση T-3/96

Roland Haas κ.λπ.
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Υπάλληλοι - Μέρος των μεταφερομένων αποδοχών - Διορθωτικός
συντελεστής - Αλλαγή προτεύουσας - Αναδρομικότητα»

Πλήρες κείμενο στη γαλλική γλώσσα II - 1395

Αντικείμενο: Προσφυγή που έχει ως αντικείμενο, αφενός, αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει τα επιπλέον των αποδοχών ποσά που προκύπτουν αφού ληφθεί υπόψη ο διορθωτικός συντελεστής για τη Γερμανία, υπολογιζόμενος στο κόστος ζωής στο Βερολίνο για την περίοδο από 1η Οκτωβρίου 1990 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1994, για το μέρος των αποδοχών που μεταφέρθηκαν σε γερμανικά μάρκα, με τόκους υπερημερίας με επιτόκιο 10 % κατ' έτος, και, αφετέρου, καθόσον είναι αναγκαίο, αίτημα ανυρώσεως της απόφασής της Επιτροπής της 9ης Μαρτίου 1995 περί απορρίψεως των αιτήσεων των προσφευγόντων για την καταβολή των εν λόγω επιπλέον ποσών των αποδοχών.

Αποτέλεσμα: Απόρριψη.

Επιτομή της αποφάσεως

Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 17 του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), οι προσφεύγοντες, υπάλληλοι της Επιτροπής υπηρετούντες στο Λουξεμβούργο, μετέφεραν, κατά τη διάρκεια διαφόρων χρονικών περιόδων μεταξύ 1ης Οκτωβρίου 1990 και 31ης Δεκεμβρίου 1994, μέρος των αποδοχών τους στη Γερμανία σε γερμανικά μάρκα. Δυνάμει της παραγράφου 3 της διατάξεως αυτής, επί των μεταφερθέντων ποσών εφαρμόστηκε «ο συντελεστής που προκύπτει από τη σχέση μεταξύ του διορθωτικού συντελεστή που έχει οριστεί για τη χώρα στο νόμισμα της οποίας γίνεται η μεταφορά και του διορθωτικού συντελεστή που έχει οριστεί για τη χώρα υπηρεσίας του υπαλλήλου». Το άρθρο 6, τρίτο εδάφιο, της κανονιστικής ρυθμίσεως περί καθορισμού των τρόπων μεταφοράς μέρους των αποδοχών των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ρύθμιση περί μεταφοράς) ορίζει:

«Η αναδρομική αύξηση των αποδοχών δεν μπορεί να οδηγήσει σε αναδρομική τροποποίηση του μεταφερομένου ποσού. Η τροποποίηση των επίσημων τιμών συναλλάγματος ή των διορθωτικών συντελεστών που αναφέρονται στο άρθρο 17, παράγραφος 3, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ δεν συνεπάγεται διόρθωση της αντίστοιχης αξίας των μεταφερομένων ποσών.»

Δυνάμει του παραρτήματος XI του ΚΥΚ, οι εθνικοί διορθωτικοί συντελεστές καθορίζονται βάσει του κόστους ζωής στην πρωτεύουσα του κάθε κράτους μέλους. Μετά την επανένωση της Γερμανίας, το Βερολίνο έγινε τον Οκτώβριο 1990 πρωτεύουσα του κράτους αυτού.

Με τις αποφάσεις της 27ης Οκτωβρίου 1994, T-536/93, Benzler κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-777), και T-64/92, Chavane de Dalmassy κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή Υπ.Υπ. 1994, σ. II-723), το Πρωτοδικείο έκρινε ως παράνομα καθόσον καθόριζαν προσωρινό διορθωτικό συντελεστή για τη Γερμανία βάσει του κόστους ζωής στη Βόνη, αφενός, το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ, ΕΚΑΧ) 3761/92 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 383, σ. 1), και, αφετέρου, το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚΑΧ, ΕΟΚ, Ευρατόμ) 3834/91 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1991 (ΕΕ L 361,

σ. 13, διορθωτικό δημοσιευμένο στην ΕΕ 1992, L 10, σ. 56), που προσάρμοξε, αντιστοίχως από την 1η Ιουλίου 1991 και την 1η Ιουλίου 1992, τις αποδοχές και τις συντάξεις των υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού, καθώς και τους διορθωτικούς συντελεστές οι οποίοι εφαρμόζονται επ' αυτών. Το Πρωτοδικείο έκρινε ότι τα άρθρα αυτά παραβιάζουν την απορρέουσα από το παράρτημα XI του ΚΥΚ αρχή, σύμφωνα με την οποία ο διορθωτικός συντελεστής κράτους μέλους πρέπει να καθορίζεται σε σχέση με το κόστος ζωής στην πρωτεύουσα.

Μετά τη δημοσίευση των αποφάσεων αυτών, η Επιτροπή, τον Δεκέμβριο 1994, κατέθεσε ενώπιον του Συμβουλίου δύο προτάσεις κανονισμού: η πρώτη αναφερόταν στην ετήσια προσαρμογή των αποδοχών, η δεύτερη αφορούσε την αναδρομική αντικατάσταση των προσωρινών διορθωτικών συντελεστών για τη Γερμανία που ίσχυαν από το 1990.

Το Συμβούλιο δεν εξέδωσε κανονισμό που να τροποποιεί, με αναδρομική ισχύ από τον Οκτώβριο 1990, τον διορθωτικό συντελεστή για τη Γερμανία βάσει της δεύτερης προτάσεως.

Στις 19 Δεκεμβρίου 1994, το Συμβούλιο εξέδωσε πάντως, βάσει της πρώτης προτάσεως, τον κανονισμό (ΕΚΑΧ, ΕΚ, Ευρατόμ) 3161/94 (ΕΕ L 335, σ. 1) (στο εξής: κανονισμός 3161/94). Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού προβλέπει διορθωτικό συντελεστή για τη Γερμανία βάσει του κόστους ζωής στο Βερολίνο.

Κατά την κατάρτιση των εκκαθαριστικών σημειωμάτων των αποδοχών των προσφευγόντων του Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την περίοδο από 1η Ιουλίου έως 31 Δεκεμβρίου 1994, η Επιτροπή εφάρμοσε τον κανονισμό 3161/94.

Οι προσφεύγοντες, επειδή έκριναν παρ' όλ' αυτά ότι η Επιτροπή έπρεπε να εφαρμόσει στα μεταφερόμενα ποσά σε γερμανικά μάρκα τον διορθωτικό συντελεστή βάσει του κόστους ζωής στο Βερολίνο από τον Οκτώβριο 1990, υπέβαλαν ενώπιον της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, μεταξύ 3 και 20 Φεβρουαρίου 1995, αιτήσεις με τις οποίες ζητούσαν να προβεί η Επιτροπή σε νέο υπολογισμό βάσει του εν λόγω συντελεστή και να τους καταβληθεί η αντίστοιχη διαφορά. Οι αιτήσεις αυτές και, στη συνέχεια, οι ενστάσεις απορρίφθηκαν.

Επί της ουσίας

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από το μη εφαρμόσιμο του άρθρου 6, τρίτο εδάφιο, της ρυθμίσεως περί μεταφοράς

Δυνάμει της αρχής της ιεραρχίας των κανόνων, οι ετήσιοι κανονισμοί περί προσαρμογής των αμοιβών, των συντάξεων και των διορθωτικών συντελεστών δεν μπορούν να παρεκκλίνουν από τη ρύθμιση περί μεταφοράς, η οποία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του ΚΥΚ. Πράγματι, στο μέτρο που αφορούν τις μεταφορές αποδοχών, οι ετήσιοι κανονισμοί ρυθμίζουν απλώς την εκτέλεση της καταστατικής ρυθμίσεως γενικού χαρακτήρα περί καθορισμού των τρόπων μεταφοράς αποδοχών.

Επειδή το άρθρο 6, δεύτερο εδάφιο, της εν λόγω ρυθμίσεως αποκλείει κάθε αναδρομική τροποποίηση των μεταφερομένων ποσών, απορρέουσα από αναδρομική αύξηση των διορθωτικών συντελεστών, το γεγονός ότι οι διορθωτικοί συντελεστές που έχουν καθοριστεί με τους προηγούμενους του κανονισμού 3161/94 κανονισμούς έχουν προσωρινό χαρακτήρα δεν ασκεί σχετικά επιρροή (σκέψεις 39 και 40).

Παραπομπή: Chavane de Dalmassy κ.λπ. κατά Επιτροπής, προαναφερθείσα, σκέψη 52

Κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί (σκέψη 41).

Επί των τριών λόγων ακυρώσεως που αντλούνται, κατ' ουσίαν, από τον μη σύννομο χαρακτήρα του κανονισμού 3161/94

Το άρθρο 6, τρίτο εδάφιο, της ρυθμίσεως περί μεταφοράς αποκλείει κάθε αναδρομική τροποποίηση των μεταφερομένων ποσών. Συνεπώς, ακόμη κι αν υποθεθεί ότι το Συμβούλιο προσέδωσε αναδρομική ισχύ στον κανονισμό 3161/94 από την 1η Ιανουαρίου 1990, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να συνεπιφέρει καμία αναδρομική τροποποίηση των μεταφερομένων από τους προσφεύγοντες ποσών (σκέψη 43).

Υπό τις συνθήκες αυτές, οι τρεις πρώτοι λόγοι ακυρώσεως είναι ανενεργοί (σκέψη 44).

Επί του λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση του καθήκοντος αρωγής

Το καθήκον αρωγής προϋποθέτει ότι, σε κάθε κρίση που αφορά έναν ή περισσότερους υπαλλήλους του, το εν λόγω θεσμικό όργανο λαμβάνει υπόψη όχι μόνον το συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά και το συμφέρον των ενδιαφερομένων υπαλλήλων (σκέψη 52).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 16 Δεκεμβρίου 1993, T-80/92, Turner κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1465, σκέψη 77· ΔΕΚ, 29 Ιουνίου 1994, C-298/93 P, Klinke κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1994, σ. I-3009, σκέψη 38· ΠΕΚ, 13 Ιουλίου 1995, T-44/93, Saby κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. II-541, σκέψη 47

Πάντως, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν τα θεσμικά όργανα κατά την εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας, ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν το εν λόγω θεσμικό όργανο έκανε χρήση της εξουσίας του εκτιμήσεως κατά τρόπο προδήλως εσφαλμένο (σκέψη 53).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 11 Οκτωβρίου 1995, Τ-39/93 και Τ-553/93, Μπαλτσαβιάς κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ.Υπ. 1995, σ. ΙΙ-695, σκέψη 59

Εν προκειμένω πάντως, οι προσφεύγοντες δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως (σκέψη 55).

Όσον αφορά το επιχείρημα ότι η Επιτροπή παραβίασε το καθήκον της αρωγής μη υποβάλλοντας στην κρίση του κοινοτικού δικαστή τη νομιμότητα του κανονισμού 3161/94 και ότι το Συμβούλιο παρέλειψε να αποφανθεί επί της δεύτερης τροποποιητικής προτάσεως που του υπέβαλε η Επιτροπή, διαπιστώνεται ότι η έκδοση κανονισμού περί τροποποιήσεως του διορθωτικού συντελεστή για τη Γερμανία με αναδρομική ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 1990 δεν μπορεί να συνεπιφέρει καμία τροποποίηση των ήδη μεταφερθέντων ποσών. Επομένως, το προβληθέν επιχείρημα δεν ασκεί επιρροή (σκέψη 56).

Εν πάση περιπτώσει, λαμβανομένης υπόψη της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα κατά την επιλογή των μέτρων και μέσων για την εκπλήρωση του καθήκοντός τους αρωγής, ένας ιδιώτης δεν μπορεί να υποχρεώσει την Επιτροπή να ασκήσει προσφυγή λόγω παραλείψεως ή προσφυγή ακυρώσεως. Διαφορετική απόφαση θίγει την εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής (σκέψη 57).

Παραπομπή: ΠΕΚ, 9 Ιανουαρίου 1996, Τ-575/93, Koelman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. ΙΙ-1, σκέψη 71· ΔΕΚ, 16 Σεπτεμβρίου 1997, C-59/96 P, Koelman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. Ι-4809

Επομένως, αυτός ο λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί (σκέψη 59).

Διατακτικό:

Το Πρωτοδικείο απορρίπτει την προσφυγή.